

Dagbok fra Hoel - Staxruds Expedition 1912

Den 26. juni kl. 8 aften forlot vi Tromsø ombord på ~~En~~igheden for at reise til Spitsbergen. ~~En~~igheden er en god sjøbåt og en fin seiler, men motoren var ikke av bedste sort, det er en 16 hestekrafters Alfa-motor. Bekvemlighetene ombord var heller ikke rare. Krognæs og jeg fik vor lugar i lasterommet, det var ganske bra der, så vi vilde ikke for nogen pris bytte med nogen av de andre som lå i ordentlige køier i lugarer. Expeditionens medlemmer 6 mand og 6 mands besetning befandt der seg ombord en telegrafist, der skal op og vikariere på telegrafstasjonen deroppe. Intet merkværdig er endnu håndt ombord. Tiden benyttes på bedste måte med kortspil og røgning som de mest adspredte.

27.6

Vi blev liggende stille i Hansnæs på grund av omlastning. På stedet blev foretat no nivelering av Koller - Hoel og Ellingsen, meget fornøielig for os ivrige at se på. De fleste av expeditionens medlemmer gik dog i land for at bese stedet, etualmindelig vakkert sted med små huse og en masse unger i hvert. Ved 6 tiden om eftermiddagen var alt færdig igjen og så bar det videre nordover. Veret var hidtil meget stille og smukt så alle var i bedste velgående efter at ha spist en masse tyk-erter og flesk.

28.6

Da vi vognet om morgenen befandt vi os på det åbne hav. Sjøen begyndte nu at bli mer urolig så de fleste av os blev liggende nede medsteparten av dagen.

29.6

Paserte vi Bjørnøien ca 8 mil vest kl 4 om morgenen, her så vi en skjøite i ca 4 mils avstand sydadgående. Sjøen fremdeles urolig. Ingen mand på dæk uten besetningen.

30.6

Begyndte det å bli stillere på sjøen og expeditionens medlemmer begyndte atter at vise seg på dæk. Og efter atter at ha fått erter og flesk i temmelig store portioner var alle i bedste velgående. Her så vi flere skjøiter der lå ute på fangst. Ved 7 tiden om kvelden traf vi på "Seven" en temmelig stor båt og hadde en længere samtale med den gamle bekjendte ishavsskipper Brekmo. Han kom ombord til os hvor han blev traktert med alt som "~~En~~igheden" kunde byde på desuten alt nyt fra syd og til nord.

Var ombord og beså båten hans, han hadde ligget ute fra første av mai på sælfangst og hadde til dags dato skudt 1800 sæl, 40 storkobber og en isbjørn, en fangst der beløber sig op til ca . 20 000 kr. Her fik vi også øie på den første ordentlige is, vældige isblokker lå tæt i tæt mange mil indover så en kunde indbilde sig en så en isørken. Vi fik også øie på Hornsjøtind herfra et av Spitsbergens høieste fjelde 1400 m.o.h. Tilkøis kom vi os ved 3-tiden om morgenen og da sattes også kursen videre nordover.

1.7

Ja, nu er vi da kommet godt inde i isen. Is næsten overalt hvor en vender øiet, så nær som i vest hvor vi har det store åbne hav. Her begyndte vi at få se sæl og storkobbe i massevis, foruten alker, havheste og teister der kredset rundt os til stadighet. Middagen idag var lit annerledes. Vi fik kjøtboller og ananas og dette lot vi os smake, for efterpå hadde flere ondt av maten.

2.7

Fremdeles nordover karer vi os langs Spitsbergens vestkyst, men holdende os i en afstand av ca. 10 mil fra land på grund av isen. Dagen bød mangt et nyt skue for en østlænding. Blåhval så vi i dagens løb omkring 30 stykker av. Vi hadde også en del skyteøvelser efter sæl, men fik ingen, derimot skjøt vi flere alker og teister. Skipperen ombord Isak Isaksen stak forresten en kobbeunge idag så det blir antageligvis biff til middag i morgen. Har nu begyndt at kare os langt ind til land. Ser nu Spitsbergens deilige fjelde kun tre mil foran os, og efter skipperens uttalelser skal vi være i Green Harbour i morgen tidlig ved 5-tiden, hvis isforholdene i Isfjorden er nogenlunde gunstige. Wist, Poler, Sweis og Sprøite spilles der i stor skala, så en næsten kunde indbilde sig at være kommen ned i Monte-Carlos spillebuler.

3.7

Tåket og dissi veir, så en var nødt til at holde sig godt unda land. Da jeg vognet om morgenen så jeg at vi lå forankret ved Green Harbour, et meget pent sted, dit var vi kommet ind ved tre tiden om natten. Var i land og avla ing. Petersen og Bivunen visit og hilste foruten også på de andre funktionærer der, alle meget elskverdige folk. Her blev vi vist

rundt hele telegrafstationen av Hendriksen, en meget interessant tur for os at se disse aparater. Efter turen blev vi budne ind til middag hos bestyreren, her hadde vi det svinagtig hyggelig, skjønt vi bare var mandfolk. Efter middagen var vi også inde og beså hvalstationen, ganske morsomt, men vore næser var altfor ømtålelige for den stramme lugt der inde så vi var glade over at komme ut i frisk luft igjen. Det begyndte nu at lakke mot kveld, så vi rodde ombord til Enigheden, hvor vi fik i os lit mat og et slag efter på for så at rusle i seng.

4.7

Veiret var disig og intet hadde vi at bestille så dagen blev lang og ensom for oss alle, skjønt vi dog holdt akskillig spetakkel.

5/7

Fik vi det lidt mer travelt. Hoel skulde nemlig på land så vi hadde et større bråk med kasser for at få ut en del proviant. Om aftenen drog Koller og Ellingsen i land og satte teltet op på "trabinhaugen" oppkaldt efter Sjøli og Marstrander. Da dette var gjort begyndte vi at ro over proviant, dette var straks gjort og alt var da i den skjønneste orden. Jeg blev nu nødt til at være med Hoel for Staxrud skulde sætte Koller i land i Bell Sund. Ved 12 tiden om kvelden kom "Munrød" et stimer indom her og hadde med sig de sidste nyheter. Ingg Petersen reiste nu hjem med denne, det var sørgmodighet på telegrafstationen da han reiste. Klokken 5 kom i land fra Enigheten hvor vi straks kom i soveposene og sovnet gladelig ind, men søvnen var ikke av så lang varighet, for "Vårsol" var nu kommet ind på havnen ved 6 tiden og nogle av dennes medlemmer kom og vækket os ved $\frac{1}{2}$ 9 tiden. Vi blev alle forbauset over at se Staxrud jr., Moe og kaptein Damm stå i teltåbningen. Dette var min første søvn i land. Vi kom straks op og fik gjort i stand lit mat. Klokken tolv drog Ellingsen og jeg til Hjorts gruber inde ved Green Harbour dalen for at undersøke disse. Var oppe i 190 m laget hvor der var en mængde kul. Formanden viste os omkring over alt med den største elskværdighet. Stolen her var 110 m lang og 2.2 i tversnit. Var også oppe i 220 m laget, men her fik vi ikke se meget på grund av vand i stolen. Efter at ha fartet rundt hele var vi nede i folkenes bolig og fik os kaffe og mat. Rodde så hjemover en $1\frac{1}{2}$ times roing mellem isflag. Da vi kom hjem hadde Enigheten og "Vårsol" forladt havnen, klokken var da vel åtte. Vi fik nu en ny mand i teltet, nemlig Watneli fra Hammerfest.

6.7

Firklöveret reiste nu bort til Fæstningen for at foreta geologiske undersøkelser. Veien dit var lang og besværlig at ro, men ved vore forenede kræfter kom vi dog i land til to, hvor vi straks tok fat på arbeidet. Her fandt vi adskillige fosiler av amonitter og osellar, meget interesange. Vi arbeidet nu i mange timer i fjeldet og undersøkte sandstenslagene, skiffer og kalkstenene. Efter dette arbeide indtok vi et lite måltid for så at begynde igjen. Holdt på her ute til 10 1/2 aften for så at ro hjem. Kom hjem 1 1/2 nat, hvor en splendid middag blev servert i teltet, etterpå fik vi chokolade og cigarer, cigarene spanderte Watneli, han hadde nemlig kjøbt med sig en kasse Plantadores. Dette smakte aldeles udmerket men vi var alle slitne efter turen, så vi var glade over at komme i soveposene for at hvile ordentlig ut.

7.7

Idag kan vi notere vor første söndag i land. Veret var ikke av det bedste og isen sperret hele fjorden så vi ikke kunde komme ut på lenge. For meningen var at vi skulde ut på Fæstningen i dag igjen, men det blev der dog intet av. Hoel og Ellingsen foretok derfor en tur op til Amerikanernes kulgruber, mens Watneli sat her i teltet og undersøkte planter og jeg fordrev tiden med matstel.

8.7

Veiret ustadig. Fryktelig vind med regnskur indeimellem. Veiret skræmte oss dog ikke, klokken tolv satte vi alle kursen mot Fæstningen, den nåed vi klokken tre efter et frygtelig slit. Hoel hadde på veien utlovet ti kroner til den av os som fandt den første Ginko, loddet traf på Ellingsen, men det varte ikke længe för vi alle hadde samlet en mængde av disse fosiler i Fæstningens bjergryg.

Dette fund vil bli av stor vigtighet for av alle geologer der har drevet undersøkelser der er Hoel den første der har fundet Ginkolaget. Vi slet her i sandsten og skiffer til klokken et om natten og ankom efter en ihærdig roing til teltet ved tretiden. Til middag skulle det være fin kost, på grund av det udmerkede resultat vi hadde hatt av turen, jeg fik i opdrag at koke Marvpudding og utfuglegg og tilberede annanas, dette smakte aldeles fortreffelig og alle varvi begeistret over måltidet. Kaffe og cigarer blev serveret efterpå og efter en stunds gemytlig praten kom vi i posene klokken sek s.

9.7

Vi vognet ikke idag för over middag, veiret var ganske smukt, men det blæste sterk nordenvind. Efter en splendid frokost, fik vi posten op til os, den var kommet i löbet av formiddagen, alle sammen av os kastet os med glupskhet over avisene som vi slukte med begjærlighet. De andre tre rodde over på vestsiden av Green Harbour fjorden, imens jeg var nödt til at være igjen på grund av benskade. Tiden falt meg dog ikke så land, da jeg blev buden til aftens på telegrafstationen. Her hadde jeg det meget koselig sammen med folkene, særlig fornöielig var Hagerup, der vartet opp med mange historier. Klokken tolv forlot jeg dem og vandret op til teltet hvor alt var i den skjönne orden, men frygtelig ensomt var det der. Tilbrakte nu en stund med literære sysler og efterpå tok jeg fat på middag, nokså underlig at spise middag klokken fem om morgenen. Lavet en delikat södsuppe av pressede havregryn, saft og svidsker og stegte fiskepudding, denne kost löt til at smake de andre udmerket for de kjörte i sig såpas at de hadde ondt av det efterpå.

10.7

De andre kom ikke hjem før klokken 9 om morgenen så hele dagen foreløb bare med at sove, vi sov alle udmerket og vognet ikke før klokken 12 1/2 nat. Ved 5 tiden blev vi forstyrret ved at nogen fra Amerikanerne kom hit for at låne nivelerstand og teodelit, dette fik de øieblikkelig og så sovnet vi gladelig ind igjen.

11.7

Fik i en fei fyr på primusen og slængt k affen over, da denne var færdig kokte vi erter, kjöd og flesk, siden utfuglegg. Vi spiste alle udmerket og efter maten smakte en pipe aldeles fortreffelig. Efter frokosten begav vi os ned til båten for at ro bort til Hjort, veiret var nu meget smukt, men det var ikke av lang varighet, ikke før vi hadde sat vore ben i land begyndte uveiret. Uheldigvis traf vi ingen hjemme hos Hjort, så vi var nødt til at dra derfra med uforrettet sak. Vi rodde inn sent over Green Harbour fjorden for at undersøke fjeldet der, men vore undersøkelser måtte hurtig instilles for regnet kom nu i böttevis ned. Efter at ha fått litt kjæks, chokolade og reserveportion i livet, kom vi os hurtig i båten og rodde hjem, vind og strøm hadde vi med oss så det gik svinagtig fort. Vi ankom til teltet klokken 12 1/2 og satte hurtig på maten, for sultne var vi alle. Mens maten blev tilberedt avførte vi os vore våde plag og blev så at si siddende i vore fødselsdragter, da vi ikke hadde noget tört å ha på. Maten smakte os aldeles fortreffelig og en pipe efterpå gav maten intet efter. Vi hang primusen i taket og så jomped vi i soveposene, her lå vi med pipen i mund og nød forskjelligartet lektüre og hadde det riktig koselig, mens regnet pöse t ned ute. Da vi alle var slitne og sövnige varte det ikke så lenge før vi sov de retferdige sövn, og vognet gjorde vi ikke før ved titiden, da vore tarmer ropte efter mat. Aftensmåltidet tok vi så enkelt som mulig og lagde os atter til at sove.

12.7

Vi vognet idag ved firetiden, styrket efter en lang søvn, men svinagtig sultne, da jeg slog øinene op så jeg Hoel ifærd med brøet og kjævene hans var allerede kommet i bevægelse før han havde fåt smør på det. Jeg fik mig hurtig et stykke brød og kom snart i mine klæder, disse var nu blit gode og tørre igjen. Fik i en fart fyr på p rimusen og fyldt vore kokekar med vand. Vor frokost bestod av havregrynsgrød, stegte kjödkaker og kaffe med smörbröd og kjæks til. Veiret var ikke no videre pent nu heller, frygtelig overskyet og endel tåke og ret som det regnet kom det et skur. Efter frok osten utspandt der sig en livlig diskution mellem Hoel og Watneli om underslag ved private expeditioner, Ellingsen og jeg hadde samme öie på sak en som Hoel og holdt med ham så Watneli tilslut måtte gi sig med sine påstande. Klokken drar sig nu bortover mot elve og veiret er fremdeles ustadig så vi ligger og sitter os trøtte i teltet og håber alle på lit mer stabilt veir.

Hoel er nu netop gåt ned til telegrafstationen for anden gang for at få greie på isforholdene på nordkysten. Watneli sover, Ellingsen læser mens jeg arbeider i mit ansigtsved med at före denne hersens dagbok ajour. Til alt held i dette uveir hadde Hoel kortstok med sig så vi nu fik lit tidsfordriv med den. Efter at ha spilt i vel fire timer begyndte sulten at melde sig, vi fik snart lit mat færdig og spiste godt. Klokken syv da vi stak hode ut for at se på veiret, så vi til vor glæde at "Emligheden" lå på havnen. Det vakte stormende jubel for vor proviant var nu sluppet op så vi hadde vært nödt til at låne lit av hvert på Hvalfangerstationen. Ellingsen og jeg kröb i nosene ved ottetiden, men vi var ikke för k ommet ned i för vi fik visitter. Tilslut var der samlet ni stykker i teltet hos os og her blev der berettet mange morsomme tildragelser fra "Advent Bay". Ved midnattstider sovnet vi södelig ind.

13.7

Veiret fremdeles stygt, så vi er nødt til at holde os inde, regner gjør det tilgangs og en sterk syd-vestvind har vi her, som ikke gir regnet no efter til at gjøre det uhyggelig. Da vi endnu ikke har fått proviant i land, drog vi bort til "Evnigheden" hvor vi spiste middag, her fik vi fårrikål og kjödsuppe. Da vi hadde spist og fått vor reglementerte pipe efter maten drog jeg likeså godt i land igjen til teltet, mens de andre blev tilbake, jeg fik hurtig temperaturen op ved hjælp av primusser og slægte kaffekjelen over, mens denne kogte læste jeg en bok som heter Mellom Fyrster og Baroner. Det er ikke behagelig at ligge veirfast i teltet så mange dage efter hverandre, men vi har det jo alikevel udmerket her, godt telt, gode soveposer og en primus, der er rent enestående i sit slag. Lit fugtig er det jo begynt at bli på gulvet efter al nedbøren, især har det gå et ut over Ellingsen der har sin plads ytterst i teltet, ret imot sydvest, og da han vognet i morges var det ikke frit for han var lit fugtig. Han var nødt til at dra sit habengut ombord på "Evnigheden" for at få det tørt igj en. Både Hoel og Ellingsen har nu römt teltet på grund av uveiret, så Watneli og jeg har hele teltet for os selv.

14.7

Da jeg vognet i morges lå jeg med begge ben i en stor vanddam, denne var i teltets vestside, jeg var ikke selv så synderlig blöt for soveposen hade tat av medsteparten. Ved 9-tiden stak jeg hode ut av teltet for at se på veiret dette var like ilde men til min glæde så jeg "Vårsol" ligge på havnen ved siden av "Evnigheden". Jeg blev dog liggende inde til middag og for ikke at ha no söl, var jeg först borte på "Evnigheden" og spiste erter, kjöd og fleusk, efterpå

rodde jeg over til "Vårsol" hvor jeg blev traktert med Kobbef, öl og dram, dette smakte aldeles fortræffelig i slikt et hundreveir. Efter middagen blev der servert kadde og cigarer, mens vi nød dettesnakket vi om löst og fast, der hadde håndt begge p arter i mellemtiden. Medste-parten av eftermiddagen gik til at vandre fra de n ene båt til den anden for at holde spetakkel.

Ved nitiden om aftenen indtok O. Staksrud og jeg en let aften på "Eñigheden" sammen med besetningen. Men ombord blev vi til 10 1/2, da rodde Staxrud ombord til "Vårsol" mens jeg kom i land for at gjöre i stand mit nattekvarter. Hoel har nu besluttet sig til at reise til nordkysten, mens kaptein Staxrud og jeg kommer til at reise ned til Hornsund, et par dagsreiser fra Green Harbour. I Hornsund skal vi ha en del observationer på toppene der nede, blandt andet skal vi op Hornsundtind, der er 1460 m höi, enav Spitsbergens höieste toppe. Hoel og Staxrud har avsluttet kontrakt med en fangstmand Neüs om leie av hans motorbåd i sommeren, denne har de få t p å meget gunstige beñingelser. Nu sitter jeg i teltet ganske alene, venter bare at soveposen min skal bli nogenlunde tör, så jeg kan få lagt mig, for jeg er temmelig træt.

15.7

Veiret fremdeles ustadig, regner gjör det temmelig gjevnt så vi intet kan få utrettet. Spiste en kraftig frokost i teltet og så begyndte vi at gjöre istand i teltet til opbrud, for Hoel skulle nordover og Staxrud og jeg sydover til Hornsund. Spiste middag på "Eñigheden" da den var besörget og vi hadde fåt os en pipe, rodde vi i land, hvor vi rev teltet og fragtet alt vort habengut ombord på "Eñigheden".

Da der var temmelig fult både på "Evnigheden" og "Vårsol" og teltet var medtat blev jeg tilbudt av den altid elskverdige Hagerup at tilbringe natten på sofaen i hans værelse. I Green Harbour traf jeg desuten en gammel klassekamerat av mig, en Bay der var med sin broder på en expedition for Chr. buker. Vi tilbrakte nogle hyggelige timer sammen i dette ruskeveir på telegrafstationen, hvor vi spiste aftens. Ved tolvtiden ruslet jeg op for at lægge mig. Hagerup hadde allerede lagt sig, han lå i sengen med en bok på fanget, dampende på en vældig cigar. Jeg fik hurtig av mig klærne og kom op på sofaen, her blev jeg liggende og prate med Hagerup til klokken tre og efter den tid lå jeg og så på klokken til stadighet for "Vårsol" skulde nemlig stikke tilsjøs klokken 6 om morgenen, så der blev ikke mange minutters sövn denne nat.

16.7

Da jeg kom ned til "Vårsol" ved 6 1/2 tiden om morgenen var man allerede ifærd med at gjøre seg klar til avreisen. Både Hoel og Staxrud var kommet ombord, Hoel bare for at si adjö. Ved ottetiden lette vi ank er og stak tilsjøs, vi hadde fölge med "Evnigheden" et stykke utover, men da vi hadde næsten dobbelt så sterk motor varte det ikke længe för den var ute av vor synsvidde. Det regnet ganske fint om morgne n en, men veiret blev bedre utover dagen og ved ettiden var det aldeles klart, solen var varm og sjöen stille så det var den reneste fornöielse at spasere på dæk. Veiret blev anderledes da vi kom ut på sjöen, det blåste en ren orkan, så en var nödt til at holde sig fast på dæk. Da det lakket mot kvelden og da alle köiepladse var optat, fandt jeg mig snart en deilig plads i lasterommet. Vi kom ned til Hornsund ved 11-tiden om kvelden, men da det var umulig at lande for isen blev vi liggende og bakke her hele natten.

17.7

Jeg blev liggende længe idag, da der intet var at gjøre. Da jeg kom ned i byssa ved tolvtiden var middagen ferdig. Vi tok i en fei fat på denne og så var det at sove igjen. Da vi ikke kunde komme ind til Hornsund skulde vi reise ned til "Syd Kap" og hente nogle overvintretere der var læns for proviant. Vi kom dit ned ved titiden om kvelden og efter at ha heist ned ankret, kom Morch-Olsen, Staxrud, jeg og to av besætningen i en båt for at se efter folkene. Sjøen var temmelig stor og vind hård og da det desforuten var en frygtelig skjærgård kunde vi ikke våge os nærmere land end et par hundre meter. Alle mand trak i årene det de orket, men det var næsten umulig at komme av flekken. Efter at ha basket sån i vel to timer kom vi tilbake til båten, slitne og gjennomvåte fra top til tå. Vi fik i os vann, kaffe og lit mat nede i byssa og så lettet vi anker og dampet bort på østsiden hvor der var lu, og god havn. På veien bortover, så vi huset og nogle folk der løb omkring på land, og da de fik øie på os kom flaget straks til tops, for flagstang var der på huset. Klokken var omtrent 2 1/2 da vi ankret for anden gang. Overvintreterne kom straks ut til os, for de trodde at det var os der skulde hente dem. Efter at ha hilst og snakket med dem, gik jeg ned i lasterummet for at hvile godt ut.

18.7

Jeg vognet idag ved at se et fremmet, veirbit ansigt i luken og da jeg tilkalte ham, bad han mig så meget om undskyldning for at han hadde forstyrret meg. Efter en stunds samtale med ham kom jeg hurtig i klærne, og blev ikke lite forbauset da jeg kom på dæk ved at se en liten sköite liggende kun ca. 100 meter fra os.

Kom ned og fik frokost, frådset i utfugleg og meget andet snadribub. Kapte in Damm og vor mand Bernhard og jeg kom ned i båten for at besøke overvintreterne på land. Hele expeditionen bestod av syv mand, alle kraftige, veirbidte karer, men de så forbausende godt ut. De hadde en meget pen fangst. 97 björne, 6 hvitræv og to blårævskind, foruten en masse dim og spæk. Kaptein Damm tok et par fotografier av fire av disse samt deres bosted, en liten bordhytte. Vi fik vite av disse at den skjöiten der lå ved siden av os het "Irma" og kom for at hente dem. Alle mand var meget glade over at de snart skulde komme hjem igjen efter et års ophold her i ismarken. En orkanaktig storm blåser der nu, som er til meget stor hinder for karene for at få deres fangst og habengut ombord. Hvis ikke denne storm gir sig blir vi nödt til at ligge her en nat til, ellers kommer vi antageligvis til at gå nordover til Bell Sound i aften. Har nu netop spist middag, hadde erter, kjød og flesk, dette smakte udmerket, men piben etter maten er nå det bedste av alt.

Mandskabet under ledelse av ing. Mörch-Olsen er ivrig beskjaftiget med at stuve om lasterommet og få tatt ut en del proviant som vi trenger for turen nordover. Efter en ordentlig portion med speilegg og stekt flesk, kom jeg i seng ved to-tiden, og det smakte aldeles fortreffelig at kunne strække sig godt i posen.

19.7

Jeg vognet i dag ved 6 1/2 tiden, godt styrket efter nattens sövn. Det forekom mig at lukte speilet egg og stekt flesk og efter at ha ligget en stund og slikket mig om mund fik jeg ved egen hjælp åbnet luken og flöi næsten naken ned i byssen, men der var alt stille, alle mand sov. Jeg hadde nu intet andet at gjøre end at vandre

tilbake i hullet og vente til der skulde vise sig liv. Vognen atter ved elvetiden, da drog jeg på mig klærne og efter at ha fåt vasket av mig den værste skitten kom jeg ned 11 1/4. Kokken var netop stået op og holdt nu på med tilbredelsen av frokosten. Jeg indtok min frokost ganske alene da alle mand sov fremdeles så nær som kokken. Vinden var fremdeles så sterk at vi ikke turde våge os ut på havet vi blev liggende her og fordrive tiden med kortspil, især "kasino" et gammelt nordlandspil, der er ukjent for os östlændinger.

20.7

Veiret fremdeles stormfult, dog satte de overvintrede med sköiten "Irma" sydover, mens vi blev liggende, da det ikke nyttet for os at komme nordover på grund av nordenvindens sterkhet. Det er tillike en merkedag i dag for os, da det nu er en måned siden vi forlot vor kjære by Christiania. Efter at ha spist en gevaltig middag ved to-tiden, bestående av kjuerter, flesk og fiskeboller, rodde Mörch-Olsen, förste maskinisten Isak og jeg på land for at drive jagt. Det varte ikke mange minutter efter vor landstigning för vore bösser begundte at smelde og da vi kom tilbake til stranden efter nogle timers forlöp hadde vi nedlagt fire ringgjæs, tre lomm og tre erfugle. Vi var også inde i de overvintredes hus, her fandt vi adskillige effekter som de hadde lat tilbake, jeg for min part tok med mig en vældig spekkekniv til minde om disse kjække, uforfærdede karer. Det vakte stormende jubel da vi kom ombord igjen med vor gode fangst, og alle glædet sig til at få lit fersk mat istedenfor denne elendige hermetikken. Kokken satte hurtig istand no mat til os, og i anledning av vor gode fangst trakerte han os med utfuglegg og stekt flesk, og sikke rt e r det at vi lot os dette smake.

21.7

Vinden hadde nu löiet en del av, men så hadde vi isteden fått tyk skodde og den er jo likeså gal. Ut på dage n lettet skodden og kaptein Damm gav ordre at vi skulde forlate havnen om et par timer, men det varte ikke længe för vi hadde denne forbandede vind igjen, så vor reise nordover til Hornsund blev intet av. Kaptein Damm, Mörch-Olsen og jeg rodde derfor over til Syd-Kap for at fordrive tiden ved jagt. Vi slet længe og vel der borte, men utbyttet var dårlig. Efter at være kommen ombord igjen og spist godt, kom kortene på bordet igjen. Siden det er söndag idag er jeg nödt til at notere det for ellers kommer dagene til at gå sur for mig. Da j eg var på land i dag fandt jeg en ualminnelig vakker hodeskalle, der antageligvis skrev sig fra russertiden. Denne skalle hængte jeg op i en snor i huset på Syd-Kap efter at ha malt den svart på hode.

22.7

Veiret fremdeles ustadig. Ut på dagen drog Rudolf, anden maskinisten, förste maskinist Isak og Mörch-Olsen på land, de var he ldigere end i går, de kom tilbake med tre riktig store pene lommer. Tåken var nu så tyk at vi ikke kund e se mer end nogle få meter fra os. Ved firetiden hörte vi nogen rope, vi svarte dem öieblikkelig med vor robbert og efter nogle minutters forlöp får vi se vor båt dukke frem i tåken. Om aftenen ved ottetiden hadde tåken lettet såpas at vi kunne stikke tilsjös. Karene ombord hadde været ivrig beskjäftiget med at spekke skindene av snadden. Spekket blev hat ned på et stort fat, som jeg har brukt til seng, av den grund skulde jeg ligge nede i byssa på et bord ca 1.5 m langt og 0.5 m bredt. Gud bevare mig for en nat.

Jeg hadde ikke før fått lagt mig før det begyndte at gå i bølgegang, blev hevet fra bakbord til styrbord ustanselig og tilslut med et klask i gulvet, og så var det til at få til orden på sengen sin igjen. Men det var ikke mulig at få ro, ret som det var kom sukker, kaffe, the, marmeladebokser og meget andet rart ned i hode på mig og så denne frygtelige slingringen.

23.7

Sjøen var svinagtig stor. Bølgene var rent som høie fjelde og dybe daler og vor båt blev rent som et lite nøddeskal på det store ocean. Efter at ha fått tillivs flere kopper kaffe, en del utfuglegg og flekk, var jeg i fuldt vigør igjen. Tåken begyndte at bli tæt igjen, så vi var nødt til at gå ut, da skjærgården er meget færlig. Jeg lå og sov medsteparten av formiddagen i køia til skipperen da min søvn i nattens løb var meget mangelfuld. Ved tretiden lettet tåken og vi så Hornsundtind og de omliggende fjelde i al sin glans. Hadde en del brydderi med isen for at komme ind til bunden av fjorden, men det lykkedes os dog ved sekstiden at ankre ca. 300 m land ret ved Russerbarakkene. Disse barakker blev benyttet av den russiske expedition i 1898,99,1900,1901, der foretok videnskabelige undersøkelser. Klokken otte satte vi vore ben på land for at begynde arbeide her. Først beså vi disse store barakker, disse var i en ynkelig forfatning, sne og is lå halvveis op til taket i de fleste rom og alt var sönderbrydt og stykt. Staxrud skiftet om plater i kasettene mens jeg stak ut basislinjen, da dette var gjort rodde vi ombord igjen. Klokken var da 10 1/2 natø Efter at ha fått os en del mat i livet rodde vi klokken tolv atten på land för at få gjort lit av vort topografiske arbeide her. Vi hadde först en

ute ved sjökanten på en t i meters höi holme, dette vort arbeide her ute varte ikke mer end vel et par timer, men så skulde vi op på en top der er 350 m höi, dette lykkedes os dog tilslut efter at ha slit i næsten 1 1/2 time. Vi observerte her i 2 1/2 time, mens vi holdt på at arbeide her ser vi "Vårsol" stimer uto ver med fuld damp på grund av isen, der kom drivende temmelig tæt indover. Efter endt arbeide her oppe kom vi os ned til vor båt ved stranden og så var det at ro det en kunde for at komme ombord igje n, det lykkedes os efter 1 times ihærdig roing at sætte vore ben på "Vårsols" dæk kl 7 1/2 morgen den 24.7 sultne og slitne efter endt arbeide. Sulten fikk vi snart stillet og så var at komme til ro. Jeg krøb ned i rummet igje n, da jeg foretrak speklulak en isteden for at bli slængt vegimellem nede i byssa. Sovnet gjorde jeg öieblikkelig og vognet ikke för kokken Peder lettet på luken ved totiden og meldte i fra at nu var det mat at få. Slang sövnig ned i byssa og fik i mig erter, kjöd og flesk for efterpå at krybe i posen igjen. Nu blev jeg liggende til 11 1/2 nat, da jeg kompå dæk så jeg at vi atter befandt os på oceanet og frygtelig sjö var det. Gik ned i byssa for at få lit i livet, da jeg var svinagtig sulten, men vår kjære Peder var allerede kommet ind i drömmeriget da jeg kom ned, så jeg var nödt til at finde mig tilrette selv. Det er det værste brydderi jeg nogen sinde har hat for at få mat. Båten rullet no skrækkelig så det var næsten umulig at holde sig opreist. Dog efter at ha vært overende enda en gang med kaffekjedlen og slått ut kaffen av koppen to gange fikk jeg da fylt den for tredje gang, men da jeg skulde ha op sukkeræsken kom en stor sjö, så sukkeret og jeg blev ströd omkring på gulvet, jeg lot det ligge som det lå og så var det at finde no at bite i. Fandt etter megen besvær no knækkebröd fra Haldens Knækkebrödfabrik i en kasse, dette kjörte jeg i mig i en fei og så ned i posen igjen for at ligge der og forbande kokken og

sjöen til jeg sovnet.

25.7

Ankom til Bell Sound ved firetiden om morgenen. Spiste en gevaltig frokost 4 1/2 og ved 6 tiden rodde vi til land for at foreta undersøkelser. Staxrud og jeg gik langs stranden indover til Dawisdalen for at se efter kul. Langs stranden og langs elven opover i Dawisdalen fandt vi små kulbiter. Efter disse biter at dømme antok vi at kullagene skulde være i fjeldet på sydöstsiden av dalen, dette viste sig at være tilfælde. Vi fulgte kulbiter i fjeldskråningen fra 200 m.h til 475 m.h. Efter at ha været borte i vel 6 timer kom vi tilbake igjen gjennomvåte efter at ha vadet over elven, Spiste middag og så gik Mörch og jeg ut på en liten expedition, vi løb rundtifjelde og kul fandt vi overalt, men vi kom til det resultat at 360 m laget var det mest rikholdige, og det var Staxrud og jeg k ommet til för. Slitne og sultne kom vi hjem ved ettiden om natten. Fik mat og så var det at krybe ned i posen for at hvile godt ut efter vort anstrengende arbeide. Kan også notere den förste snö idag, det er jo svinagtig tidlig på året at få sne, den 25. juli.

26.7

Veiret så ut til morgenen at bli riktig fint idag. Derfor strök medsteparten av mandskabet med Kapte in Damm, Mörch-Olsen og jeg i land for at arbeide i kullaget. Efter at ha ihd~~at~~at en lunch på fjeldskråningen begyndte vort arbeide. Vi var svinagtig heldige, kom på laget med en gang, men det var ikke no videre tykt. Mens vi arbeider som værst begyndte dette helvedes sneveiret igjen og taåken blev så tyk at vi ikke kunde se mer end nogle meter foran os. Laget som vi nu arbeider i er på 355 m höide og omkring en fot tykt.

Efter ihærdig gravning traf vi på nok et lag, men desværre det var heller ikke no videre ved det. Da det er bare slompen at man kan komme på hovedlaget med en gang, begyndte vi likeså godt at arbejde os opover, dog i dag blev der ikke gjort meget på grund av veiret. Klokken seks sluttet vi vort arbejde for at rusle nedover til stranden, da vi hadde avtalt med sköiten om at hente os ved syv tiden. Marchen nedover var meget besværlig, især i den löse storstenede ur, så en var nödt til at bevæge seg med forsiktighet. Jeg slet som en hund nedover da jeg hadde en rygsæk med sten der veiet ca. 50 kg at bære på. Kom ned til båten ved ottetiden og så var det bare et kvarters roning for at sætte vore ben på "Vårsols" dæk. Det blev rigtig festmiddag ombord i kveld, middagen var enestående og så trakterte Damm med Akevit, Öl, Rödvin og Cigarer. Efter måltidet var alle i en meget glad stemning og da Damm en halv times tid efter kom draenes med en flaske Wisky til toddy blev der stormende jubel. Da jeg hadde skålt med alle ombord kröb jeg likeså godt i posen, men sövn blev der dog intet av för u på morgenkvisten.

27.7

Kom op ved ti tiden i dag og indtok en udmerket frokost samme n med Mörch-Olsen. Ved tolv tiden strök Mörch i land samme n med en av mandskabet og ret efter kom jeg mig i land medhavende to av besætningen, for at arbejde i kulfeltet i 355 m. höide. Vi hadde med os en mængde dynamit for at sprænge der oppe. Til arbejdsfeltet kom vi ved to tiden og så var det at begynde med en gang. Vi satte ind fire huller og fyldte dem godt med dynamit, det gav et godt smeld og sten og grus for himmelhöit og dalte ned flere hundre meter fra feltet. Efter at ha fåt bort alt lösmaterialet kom vi ind til det faste fjeld, her fandt vi tre nye lag men alle var bare mellem 20 a 30 cm brede. Da vi nu hadde blottet disse lag kokte vi os kaffe og spiste den

medbrakte proviant og ventet bare på at Mörch-Olsen skulde komme. Efter vort måltid viste klokken sig allerede at være 8 1/2 så vi ventet nu Mörch-Olsen öieblikkelig. Men kom ved ni tiden op til os, og da han syntes at klokken var blit mange pakket vi sammen vort havengut og ruslet ned. Det blev større fest i kveld end det var i går og til middag hadde vi Gås, Marvpudding, Pine Aples og öl og dram, så vi levde riktig som noen grever.

28.7

Kom op ved ni tiden i dag, jeg var igjen en av de förste som var oppe. Efter frokost drog jeg på land med tre av mandskapet for at arbeide i kulfeltet mod extrabetaling siden det er söndag. Vi hadde en temmelig hård march op til 360 m gangen, kommen op tok vi os en liten pibehvil og så var det til at klemme på med arbeide. Hakker, spaer, bor og feisler blev benyttet efter alle kunstens regler, og ret som det var kjörte vi ind en masse dynamit i borhullene så vi fik os en ordentlig salve. Efter vel en times arbeide begyndte uveiret at melde sig, tåken kom tyk ovenfra fjeldet og bredte sig over os og ned i Dawisdalen så vi ikke kunde se mange meter fra os, og så kom sneen, först fin og let, siden blev den tykkere og våtere så vi blev gjennomblöde. Veiret skrämte dog ikke os vi arbeidet ihærdigere jo mer det snedde og ved firetiden fik vi os en ordentlig lunch og så var det at klemme på igjen. Veiret blev styggere og styggere, men vi holdt dog ut til syv aften, da satte vi kursen til sjöen for at komme ombord igjen og få törret sig lit og få lit vann og mat i livet. Kommen ned til sjöen så vi at isen hadde spærret medsteparten av fjorden så vi var nödt til at krybe indeimellem isen og på mange steder måtte vi dra båten over isflagene for at komme ut i lit mer åbent vand. Vi huiet og brölte for at få svar fra "Vårsol", men da vi intet hörde satte vi kursen utover fjorden og efter 1 1/2 times ihærdig roning kom vi bort til "Vårsol" forsultne og gjennomblöte. Man satte nu kursen ut Sörfjorden for at komme ind i Nordfjorden for at sette op skilt er og for muligens at få tak

i Koller, da han ligger her og måler. Ved to tiden om natten kom vi ind til Amerikaneren eller Engelskmanden Mansfeldts huse, og da vi havde seks mil endnu ind fjorden labbet jeg likeså godt i posen, da jeg var en del sliten efter turen op til 360 m. laget.

29.7

Var inde i Nordfjorden og anekterte her inde satte vi op to skilter, da dette var gjort satte vi kursen utover for at komme til Green Harbour. Veiret var nogenlunde pyhtelig i dag og sjöen var heller ikke værst i det smule vand, men utpå sjöet det ganske bra. Vi forlot inderste bukt av No rdfjorden om kvelden. På veien tok vi flere fotografier med fotogrametret. Da dette var gjort begyndte klokken allerede at dra sig bortover til morgenen, så vi ruslet ned for at hvile ut til den næste dag.

30.7

Da jeg kom op på dæk lå vi godt og vel fortöiet på Green Harbour bukten. Efter frokost pakket jeg sammen alt vort habengut og slog leir på vor gamle plads, nemlig "Lasaronhaugen" ganske fint navn. Da dette var gjort var det at komme bort til Telegrafstationen og forhöre sig efter post. Her lå der en mængde breve, aviser og kort til de fleste av os. Brevene var hurtig at gå gjennom, men avisene tok det sandelig tid med. På havnen lå der flere sköiter, blant annet Anke rs "Onsö" og russernes "Herkules", Kapteinen ombord på den sidste kom ombord til os og presenterte sig, det var en ualmindelig kjæk , grei mand ved navn Kurzin. I kveldingøn fik vi besök av tre av expeditionsmedlemmene på "Vårsol". Vi trakterte med det vi hadde, kokte smörgröd og så fik dem öl og cigarer. Da maten var fortæret gik kortene sin almindelige gang. Spilte hele tiden senklund et ganske fornöielig nordlandsspil.

31.7

Fik en meget travel dag med forberedelser til vor avreise nordover, der skal foregå imorgen. Proviant, telt og utstyr foruten ens private tøj blev gjort i stand og ut på eftermiddagen var vi heldigvis færdig med dette, så en da hadde resten av dagen til sin egen disposition. Jeg for min part benyttet denne med forskjellige skriverier og ut på natten var jeg heldigvis færdig så jeg kunde gå i seng.

1.8

Var tidlig oppe og bröt leiren, menså var det enkelte små reparationer som måtte gjøres, først med motorbåten og siden med støvler og tøj og inden alt dette var færdig var klokken allerede drad sig bortover til syv. 7 1/2 drog vi ut fjorden med fuld damp. Vor reise til Coll Bay tok ikke mer end vel fire timer. Her traf vi Gunnar Holmsen, han trakterte med en akevitter til at begynde med og så blev der kaffe og smörbröd, då dette var fortæret slog vi op vort tekt like i nærheten av hans leir. Her tilbrakte vi en aldeles fortreffelig nat.

2.8

Da vi vognet i dag ved ottetiden og så ut av teltet skinnet solen og der var ren sommer i luften. Vi kom hurtig i klærne og fik i os mat og så bar det til fjelds. For sikkerhets skyld hadde vi tat med os rifle indover, da det er ganske gode reotrakter her omkring. Coll Bay dalen er svinagtig land ca 14 km og inderst inde forgrener den sig sterkt. Dalen er ganske bred ca. 2.5 km med höie, imponerende fjelde på begge sider. Efter at ha kommet ind i bund av dalen svingte vi ind i Skifferdalen der går i sydvest fra Coll Bay dalen, den går over til Bell Sound. Kommen et par kilometer ind i denne oppdaget vi to riktig pene renokser, Staxrud stilte sig på post mens vi andre to skulde komme på baksiden av dem og drive dem ind i skytterlinjen.

Dette blev utført hurtig og på et par minutter var begge dyr avlivet, vi lot vor mand Bernhard flå og stelle reinen forövrig, mens Staxrud og jeg fortsatte dalen indover til vandskillet, her fik vi öie på ikke mindre end seks dyr, men da det var for langt unda måtte vi la dem pasere. Fra vandskillet tok vi op en dal ret vest for Skifferdale n siden svingte den mer over til nordvest og så ret nord, det var en ganske dröi marsch för vi kom gjennom denne og ned i Coll Bay dalen. Da vi var kommen ned i bund av dalen skimtet vi en sjikkelse langt foran os, ved hjelp av kikkerten fik vi konstatert at det var vor mand, der labbet trut nedover, bærende på det ene rensdyr. Vi tok ham igjen ca. fire kilometer fra vort telt og så bar han og jeg renen efter tur, men det var svinaktig tungt, jeg bar så jeg trodde at både benene og ryggen skulle ha röket tvers over. Vi stekte bif og kokte erter da vi kom ned til teltet og efter maten var der kaffe og cigarer, riktig flot.

3.8

Veiret var likeså fint idag som i går, derfor besluttet vi os til at bryte leiren efter frokost og dra os indöver i indlandet, men da veirforholdene her er meget variable turde ikke Staxrud la denne godveirsdagen gå fra sig. Efter en del fundering kom vi til det resultat at Staxrud skulde gå ut og opservere alene, mens vi andre to transporterte sakene ind i landet. Kl. 12 drog Staxrud avgårde, bærende på jachymeter, fotogrameter, stativ stikstang, islænding og nogle andre små saker. Vi andre to begyndte nu öieblikkelig at pakke ned og gjöre istand alt hvad vi skulde ha med os indover. Ved to tiden var alt klart til avmarch, vi hadde begge to vældige börer at fragte de vel 14 km indover i landet. Bernhard bar telt, 3 soveposer, 3 redningsveste, teltstænger foruten en rygsæk indholdende 10 pakker kjæks, 8 dusin fotografiplater, min bär var mindre men var vel så tung, jeg hadde 9 recerveportioner, 6 flötebokser, 2 k rukker tyttebær, 1 flaske saft, 1 boks ananas, k affe, sukker, smör, havre - gryn, svedsker, rosiner, törrede grönsaker for 14 dage, 2 æsker

sardiner, 50 patroner, 1 pakke knækkebröd, 20 plater chokolade, ertepölse, ca. 4 kg flesk, 3 1/2 liter parafin, primus, kokekar, kokestel, karabin, 1 boks salt, gafler, skeer foruten lit privat tõi en ordentlig bör. Vi slet begge ordentlig opover, men ved at anspore os kom vi dog op og fik slået leir på det bestemte sted ved 8 tiden. Fik i en fei kaffen kokt og stekt lit flesk, da dette var fortæret blev jeg igjen i teltet for at stelle mens Bernhard skulde bort og hentelit renkjöt, ca 1 km .længer ind. Han og Staxrud kom tilba ke ved 10 tiden sultne og slitne og ikke för var de kommet ind i teltet för det blåste op en ordentlig storm og regnet begyndte at pöse ned. Efter at ha spist ganske godt, kröb vi i posene, tendte våre piber og lå og pratet en stund utover k velden.

4.8

Vi vognet idag ved otte tiden av regnet, det silte ganske jevnt ned og plasket voldsomt mot teltet. Alle tre blev vi liggende i posene, men jeg fik dog fyr på musen (et almindelig utryk for primusen) og slængt kaffekjedlen over. Det varte ikke længe för denne var kokt og så stekte jeg renbif, dette smakte aldeles fortræffelig at ligge i posene og drikke sterk kaffe og spise bif og kjæks. Medsteparten av dagen sov vi, og når vi så vognet var det at gjöre i stand litt mat for atter at spise og så sove. Ut på eftermiddagen så været litt bedre ut, men det var bare en glötte i skylaget og så hadde vi det samme ruskeveiret igjen. I kveldingen tok Staxrud et billede av Bernhard og mig, jeg stod da i et meget let antræk, hadde nemlig ikke andet end und erbenklæder, skjorte og stövler på, men for ikke at det skulde se så stykt ut hadde jeg knyttet et skjærf rundt livet. Ret efter tok jeg et billede av Bernhard og Staxrud, Staxrud var i samme kostyme som jeg, håber at billedene blir gode, for man kan ikke få no morsomme fotografier av landmålerlivet på Spitsbergen. Klokken 10 1/2 gik Staxrud og jeg en tur op til en bre, den ligger ret nord for Skifferfjeldet for at ta ind denne på kartet. Bernhard blev igjen i teltet for at koke renkjöt og suppe til vi kom tilbake. Efter en ca. 3 1/2 times tur, ankom vi til teltet, hvor det luktet herlig renkjöt.

Kröb i posen og spiste med glubende appetit denne herlige kost. Maten var dog for kraftig for os så sent på kvelden at vi hadde ondt for at sove, og da vi hadde sovnet hev vi os urolig frem og tilbake. Natten var for os alle meget urolig. Staxrud og jeg stanget sammen i sövne flere ganger, jeg vogne t hver gang, men Staxrud sov södeligen og smilte velbehagelig.

5.8

Veiret er like elendig, det later nok til at vor Herre ikke er os nådig. Men da en ikke har andet at gjöre i sånt veir end at sove, spise, röke og plöie gjennom gamle aviser, gjore vi dette og var ganske tilfreds med vor skjæbne, for tælt er jo både tæt og lunt i sånt et hundeveir. Renkjöt er vort eneste næringsmiddel nu, det spiser vi både i tide og utide, morgen, middag og kveld spiser vi dette herlige kjöt og når vi ligger inde generer vi os ikke for at ta en bit koldt av og til utenom. Klokken 10 aften strök Bernhard og jeg op til vort kjötlager for at hente en renryg, mens Staxrud skulde skifte plater og koke kaffe til vi kom tilbake. På veien opover skjöt Bernhard en hund, der har löbt omkring her og gjör egnen utryg. Vi fandt ryggen og så var det at rusle nedover igjen. Flere hundrede meter fra teltet kjente vi kaffelugten, dette gjore at vi foröget vor march, så det nu gik i vildt tempo op til teltet. Kaffen var færdig og nå fik vi skjært os tre store koteletter, der hurtig kom i panden og blev stekte i en fei. Da dette var fortæret var det kun at få lurt en av igjen til næste dag, med det håb at veiret måtte bli bedre.

6.8

Veiret i dag var bedre end i går, men barometret stod alikevel temmelig lavt. En let frokøst spiste vi ved ni tiden og så gik Staxrud og jeg op på en kolle mellem Colebaydalen og Skifferdalen for at observere., mens Bernhard blev igjen i teltet for at tilberede en lit mer kraftig kost för vi drog til tops. Vårt arbeide på kollen tok ikke svært lang tid, vi var hjemme igjen ved elvetiden, her duftet det av renkjöt og havregryns-södsuppe, denne kost tok vi med glubskhed og spiste svinagtig

godt, for det var jo ikke godt at vite når neste gang vårt måltid blev. Klokken tolv satte Bernhard kursen vestover til Cole Bay bugten for at hente litt mer prøviant, og ret efter satte Staxrud og jeg kursen ret nord til Obeliskken. Den ankom vi ved 1 1/2 middag efter en ihærdig og anstrengende march. Obeliskken er ca. 650 m høi og da vor leier ligger på vel 50 m, hadde vi temmelig sterk stigning før vi kom op. Vor første station her var 100 m vest for selve toppen, her blev vi færdig efter 2 1/2 times arbeide, nokså længe, men veiret var egentlig skyld i det, for det blåste en frygtelig vind fra øst, så vi mange gange hadde ondt for at holde os på benene. Obeliskken var frygtelig interessant at skue, selve toppen er en land kam, ca 200 m, 2 1/2 a 3 m bred og 12 m høi, og består utelukkende av sandsten der er skjifrig. Vi måtte kare os forbi denne for at komme bort til neste station vel en km længer nord nordøst. Forsiktig og langsomt paserte vi kammen og ved 4 1/2 tiden hadde vi instrumentet opstillet og begyndte vort arbeide først med tachymetret efterpå med fotogrametret. I fra denne top hadde vi en herlig utsigt rundt os, så helt bort til fjeldene på den anden side av Bell Sound i syd foruten hele Cole Baydalen. NED Advent Bay i nord og fjeldene på den anden side av Bell Sound i syd foruten hele Cole Baydalen. Skifferdalen med omliggende fjelde. Vesuvius og Nordenskjolds fjeld samt Nathorst fjeld tok sig utmerket ut herfra. Ved syv tiden var vi færdig og satte kursen hjemover igjen sultne og forfrosne efter så mange timers opphold på disse kjølige toppe. Kom hjem kl 8 1/2 og fik i en fin fyr på musen, for nu var vi nødt til at ha både vann og kraftig mat. Efter en times kokning kunde jeg servere kjøtsuppe og koteletter, samt kaffe. Mens jeg stelte maten kom Bernhard igjen medbringende en nokså stor bör av fødesaker, og ikke før var han kommet ind i teltet lagde tåken sig tæt i dalen og skjulte aldeles fjeldene omkring for vore öine, men hvad gjore det når vi har proviant nok. Efter denne vor splendide middag var vi alle enige om og forbandet os på det, at vi ikke vilde bytte mat med nogen, hverken dem der spiser på Grand eller Teatercafeen.

7.8

Jeg blev i dag vekket ved firetiden (morgen) ved at Staxrud ropte på mat, men da jeg var svinagtig søvnig og tåken lå tæt og tyk ute tok jeg ingen notis av hans matrop og sovnet gladeligen ind igjen for atter at bli vekket, men da var kl. 5 1/2 og kaffen færdig. Jeg satte mig da op for en kaffeskvæt tidlig om morgenen smaker aldeles fortreffelig, og en pipe etterpå gir den heller ikke no efter. Jeg spiste og rökte og pratet om litt av hvert en lang stund, men så fik sövnen atter overhånd og jeg vred mig over på höire side og sovnet av. Ved 11 tiden stod jeg op og begyndte med at tilberede en litt mer kraftig frokost, denne bestod av havregrynsgröd med smör og en boks flöte i, foruten saft til, kaffe, bröd, kjæks, rensdyrkjöt og tunge. Da jeg hadde dette færdig vekket jeg de andre, for nu sov de nemlig, disse blev meget glade over et sånt måltid og priste mig i höie toner for min kokekunst. Maten smakte aldeles utmerket og karene lot til at sætte stor pris på den, for de spiste ikke, men åt.

8.8

Veiret var ikke av det gunstigste til morgenen, men ut på dagen lettet tåken så vi nu kunde skimte fjeldene omkring os. Ved to tiden besluttet vi at gjöre os i stand for at komme til to ps, men det tok tid inden vi blev færdig. Staxrud hadde nemlig et frygtelig negerarbeide med omskiftning av plater, imens han drev med dette kokte vi en kaffeskvæt utenfor teltet. Klokken fire var vi færdig til avmarch, vi fik vore bærer på ryggen og så bar det avsted til tops. Först skulde vi op på Nathorst fjeld, dette tok os lang tid för vi kom op, fjeldet var nemlig ca. 900 m höit, og frygtelig sterk stigning hele veien. Efter 2 1/2 times march var vi endelig på toppen, her blåste det en frygtelig östenvind og så var det svinaktig koldt på samme tid ca -3.5 °C. Vi tok hurtig fat på arbeide her for vi vilde gjerne komme hurtigst mul ned igjen herfra, men det tok sandelig 2 1/2 time för vi var færdig,

og da var vi helt gjennenfrosne. Da vi kom ned i bunden av dalen holdt vi en liten rast, maten smakte aldeles udmerket, vi sat da på 200 m.h. akkurat på vandskillet. Vi gjore os snart færdig med maten og begyndte at rusle opover Mefjelde skråning, da det er temmelig kjölig at sidde stille efter en sån march. Mefjeld er på ca. 1050 m.h. så vi hadde et frygtelig slit för vi kom op. Kommen op i 700 m.h. måtte vi labbe i sne til tops, men da det var nogenlunde tyk skare med et löst snelag på kun 10 cm, gik det temmelig raskt op. Vi hadde först en station på toppen og så hadde vi en på samme fjeld på ca. 500 mh. Da vi var færdig med dette, hadde vi en frygtelig dröi march helt ned til Bell Sound for at træffe Koller. Vi ankom til teltet hans kl 7 1/2 morgen efter en hård march, vi var både sultne og slitne efter turen. Koller kom os i möte og var i strålende humör, men fy for fanden så skjeggete og mökkete han var, han er absolut den mökkesteste mand jeg nogensinde har set. Kregnes og Aksel var også svarte, men fuldt så ilde som Koller var de dog ikke. Kaffe, erter, kjöt og flesk hadde dem gjort i stand til os. Maten lot vi os smake udmerket og vi spiste temmelig gevaltig alle. Utsigten på Nathorst og Mefjeld er no, ja absolut det vakreste jeg har set i mit liv av naturskjönhet. Tindrende klart og solen strålte i al sin glans, men formået ikke at utsende sine varme stråler til vor tilfredshet. Fjeldene rundt omkring var enestående, alle disse spisse toppe på rad, snedækket var de alle. Vor utsigt var storslagen her oppe, vi så over hele Bell Sound halvöen over til Green Harbour og langt nordover likeledes bort til Advent Bay og langt östover.

9.8

Efter vort herlige måltid var det at komme til ro, sengeklæder var der jo ikke meget av, men vi var så slitne at vi sovnet hurtig ind trods kulden, men sövnen blev dog ikke av lang varighet, ialfald for mig. Efter ca. 3 timers hård sövn vognet jeg ved kuldegysninger og ute silet det ganske gjevnt ned, tåken var også svinaktig tyk. De andre sov fremdeles, så jeg var nödt til at bli liggende stille for ikke at vække dem, men ved tretiden var jeg mer end fornöiet av fryingen. Jeg satte mig op og fik fyr på

"musen" og mens kaffekjedlen surret godt tok jeg mig en ordentlig pibe karvet blad for at stive mig op på. Det varte ikke længe før man luktet mat og med søvnige öine satte alle sig tilredte for at spise. Koller der er en mester til at koke smörgröd, kokte en enestående gröd med min assistance ved 7 tiden. Dette blev rent festmåltid, gröten var enestående og alle priste ham i höie toner. Efter vort måltid skuld e vi nu forsöke at sove lit igjen, men det var værre endnu med sövnen, kulden var blit sterkere så vi alle frös, skjönt vi hadde tat på os alle de klär der fandtes, jeg for min part tok annoraken på benene og en reglementert uniformsjakke over ryggen. Blev bare liggende og vri sig fra den ene side til den anden i flere timer uten sövn. Da Staxrud ved 1 tiden foreslog vort opbrud var jeg meget tilfreds for jeg længtet bare efter at komme hjem til teltet for at krybe i posen. Mat måtte vi jo ha i os först og efter at ha slugt en del koteletter kom vi os avsted kl 4 1/2 fra Bell Sound (Van Miens Bay). Koller fulgte os en bit på veien, så vor fart var jevn men ikke hurtig, han forlot os efter ca 5 kvarters gange, meget begeistret over at ha seet os. Veien fra Van Miens Bay og op til vor leier i Cole Bay dalen er temmelig dröi vel 30 kilometer så vi hadde et gangske dröit stykke vei at gå. Ved elvekrydset kom vi efter 3 1/2 times march og da hadde vi heldigvis gåt over halvveis. Vi seg jevnt opover hadde et par fem-minutters pauser på turen op til vandskjillet. På vandskillet i Schifferdalen får vi öie på en renflok bestående av fem dyr, riktig store pene, men da vi var trätte og hadde kjöt nok gjore vi os ingen anstrengelse for at få tak i dem. Staxrud skjöt bom på en stor okse, men det kom av kanabinens usikkerhet og kanske lit av at han var sliten. Resten av veien gik nu temmelig hurtig og ved elvetiden ankom vi til vor leier. Fik i en fart kokt en vældig gryte med havregrynssödsuppe og derefter kröb vi i posen. Hvor deilig det var at komme ned i en varm god pose igjen og få strække sine trätte lemmer det aner ingen end de der har gjort en tur på ca. 90 kilometer og næsten uten sövn. Vi sovnet alle tre hurtig av ved ettiden og vognet ikke för efter 17 timers sövn, egentlig 19, men vi hadde kokt os en kaffetår imens, så en er nödt til at trække fra lit tid for det.

10.8

Jeg vognet i dag ved 8 1/2, godt uthvilt efter vor lange tur. Kaffen hadde Bernhard allerede kokt så det var bare at få kjævene sine i bevegelse. Veiret var lit bedre ute, men tåken lå nokså tyk, vinden var sydvestlig og da har vi ikke stort håb om no penere veir med det første. Min antagelse om veiret viste sig at holde stik, ikke længe efter vor frokost silte regnet tæt og gjevnt ned, indimellem lit hårdere. Vi forblev inde i teltet og gik ikke ut uten i nødvendige forretninger. De andre to lagde sig til at sove påny, mens jeg blev liggende med en bok i hånden og piben i mund nydende velbehagelig begge dele en lang stund, men så fik mine fingre pludselig lyst til at öve sig i skrivekunsten. Dagboken kom frem og hjernen tillike min höire hånd arbeidede intenst længe. Ved tretiden var det at få sig lit mat igjen. Koteletter og södsuppe er vor egentlige kost her oppe så det var at ta fat på det igjen, maten smakte fortreffelig, piben og kaffen gav maten heller ikke no efter. Efter en god middagshvil kokte jeg en udmerket kompot av svedsker og rosiner, efterpå en vældig gryte med renkjöt til smörbrödpålæg. Da dette arbeidet var færdig, var klokken allerede begyndt at dra sig utover kvelden, men vi var nödt til at se op til vor kjötkjelder för vi lagde os. Bernhard og jeg strök avsted, kommen dit op fandt vi kjötet bedervet, men skinnet like godt, vi tok derfor det med til teltet, mens vi var ute tyknet det ordentlig til og regnet begyndte atter at sile temmelig stridt ned.

Ankom til teltet 11 1/2 aften efter et par timers fravær fra teltet, temmelig våte, men hvad gjore det når vi kom ind hvor det var varmt og godt. Kaffekjedlen kom hurtig over "musen" og det varte ikke længe för vi kjendte denne herlige aroma dufte i teltet. Kaffe, kjæks, bröd og renkjöttet smakte enestående, men kompotten med double cream efterpå smakte endnu bedre, jeg for min part spiste såpas at jeg kjendte det hele natten. Efter vor tur hadde vi fåt tilbake vort gode sovehjerte, og længe varte det ikke för vi sov södeligen i posene.

11.8

Sove og atter sove var det eneste vi kunde gjøre i dette forbandede veir, thi veiret var like stygt endnu. Dog var vi såvidt oppe og fik lit i livet ved ottetiden for atter at sove. Midt i vor södste sövn blev vi vækket av cand.real. Holmsen og hans assistent Borgen ved 2 1/2 tiden, vi kom os op og gjore plads for vore gjester. Til at begynde med vilde de ikke ha noget at spise, men efter en tids nölen forsvandt dog en boks pine apples og da kaffen var kokt gik der adski llige kvanta av den, foruten bröd og renkjöt i dem, tillike en del kompot med melk på og tilslut var også en gryte med chokolade forsvunden. Klokken 5 1/2 forlot disse tillike Staxrud leiren for at komme nedover til Gammen ved Cole Bay, medbringende tachymeter, stativ, sovepose og redningsvest. Bernhard og jeg skulde vente til morgendagen heroppe med at bryte leiren. Efter vore gjæster og Staxruds forsvinden indrettede vi os så godt vi kunde, teltet blev nu svært stort og rummelig for os to. Vore sengeleier gjore vi godt istand, derefter slang vi os ned på disse og fordrev tiden med læsning av Buffalo Bill og anden lektüre, like så lettlæselig som den förste til vore maver gjore streik og ropte efter mat. Ja, mat må en ha om en ikke gjør andet end at sove og late sig.

Vi kokte os nu en vældig gryte med havregrynsgröd med saft i, dette smakte udmerket og kjæks med renkjöt på til var også svært godt. Kaffe og flesk efter en times tid endte vi vort kveldsmåltid og kröb ned i posene. Tåken begyndte nu at lægge sig tyk i Cole Bay dalen, dem kom væltende ind fra sjöen og snart var vor herlige utsikt fra teltet dækket av et eneste tykt tåkelag som vore öine ikke kunde gjennemtrengre. Vinden begyndte også at friske på, så vi var nödt til at lukke igjen teltdören, men allikevel stod teltet i en bue og et renskind som lå på taket blåste fra vestre til östre ende av moen. Skjönt veiret var dårlig ute, hadde vi det koselig i teltet, "musen" surret livlig og utbredte sin varme over teltet så vi lå med posen bare löst over ryggen med Buffalo Bill i hånden og piben i munden.

og koset os riktig.

12.8

Træt og sövning vagnet jeg idag klokken otte, vækket Bernhard der sov endnu, fik ham til at tænde "musen" og slænge Lars over. Da dette var gjort lettet vi på teltdøren for at se hvordan veiret var, vinden var helt stilnet av, men et tåkølæg slog os i møte og dækket alt ute for os. Vi fandt det derfor rådligst at bli liggende en stund og se veiret an før vi begyndte med teltbrytningen, og da Staxrud hadde git ordre om at vente til to av Holmsens folk skulde komme op for at hjelpe os ned med vort habengut. Kaffen var snart færdig, da vi hadde bare at lunke på kjæde n fra foregående aften. Vi slukte hurtig i os nogle kjæks og renkjöt foruten kaffen og så var det at lægge sig godt tilredte i posen og strekke sig ordentlig efter maten, piben blev heller ikke glemt. Bernhard rullet sig en cigaret av karvet blad og tok fat på lekturen med ny energi, mens jeg var nødt til at være Notarius Publicus. Klokken 11 1/2 kom to av Holmsens folk op for at hjelpe os ned med alt vort habengut. Vi tillavde et måltid mat til dem og spiste selv også lit, mest for at holde selskab. Da måltidet var fortæret og piben røkt, begyndte vi at pakke sammen, dette tok ikke mer end 1/2 times arbeid, og klokken 12 3/4 forlot vi vor gamle kjære teltplads.

Vore bærer var ganske små nu i sammenligning med første gang og desuten var vi jo nu fire mand, derfor gik det ganske hurtig hjemover eller rettere sakt nedover Cole Bay. Holmsens folk var hidsige til at gå og gjøre mange fortvilede forsök på at gå fra mig, men de viste ikke rigtig hvad de gjorde da, jeg satte derfor op farten betydelig og distancerte dem alle efter et par minutter og öget afstanden til stadighet. Jeg ventet dem på dem 1/2 times vei fra Cole Bay, men ikke før var de kommet op, før farten blev sat betydelig op av en av dem, i sinde gik jeg ordentlig på og var 1/4 time før anden mand i Cole Bay, på turen nedover med ca. 30 kg på ryggen hadde jeg brukt 1 3/4 time.

Holmsen trakterte os med klippfisk og södsuppe, dette smakte enestående, især fisken for fisk er det temmelig ondt at få fat i heroppe. Efterpå trakterte vi med marvpudding og pine aples i vort telt.

Medsteparten av eftermiddagen gik med til kokning i teltet, kokte svedskekompot og en stor gryte med kjøt. Efter aftens gik historiene lystig borte i Gammen, musik fik også en del av, især Bælgspil og Feolin. Klokken 12 aftøn var vi alle i seng, og lå med det håb for öie at motorbåten skulde komme i löbet av natten.

Tirsdag 13.8

Vognet i dag ved ni tiden, kaffen var allerede færdig og vi spiste hurtig lit tört renkjöt og smörbröd efterpå en pen portion kompot med Double Cream på og så var det at ty til piben. Staxrud og Bernhard lagde sig til at læse mens jeg tok mig en liten lur, thi tåken lå tættere nu end nogensinde og til- like var medsteparten av fjorden dækket med store isblokker. Holmsen kom bort og spurgte om vi hadde lyst til at være med på "Snad" jagt. Staxrud fulgte med, jeg for min part kunde ikke da jeg skulde tilberede Biff a La Labskaus. Efter et par timers tid kom disse tilbake og da hadde jeg også middagen færdig. Den bestod av den så bekjendte lapskaus og kompot, efter kaffe og pibe. Veiret var nu til at bli bedre, vi besluttet os derfor til at ro ut til Basis ordden for at observere, her ute måtte vi vente temmelig længe for tåken lå tyk endnu, ventetiden benyttet vi til "snad" jagt, skjöt to stykker, men fik ingen av dem, da vi ikke hadde med os nödvendige redskaber. Fik tilslut lurt fra os observationer her ute og rodde hjemover, klokken var lo 1/2 da vi ankom til teltet, sultne og frosne. Til aftens skulde vi ha smörgröt, men da ingen vilde koke den, måtte jeg være barmhjertig og overta det arbeide. Til at være förste gang jeg kokte denne, var den aldeles enestående, og karene viste også at sætte pris på den for de langet i sig no frygtelig.

14.8

Da vi vognet imorges skinnet solen og sendte sine varme stråler ned til os. Hel e dalen lå vidunderlig skjön og sneen i fjeldene tindred som krystaller, isen på sjöen duppet op og ned og gjen- speilet sig i vandet, alt var så skjönt og fredelig. Vi kom i en fei i klærne og tilberedte frokostén, da denne var fortæret ko m Holmsen bort for at si adjö til os, han skulde nemlig forlate Cole Bay nu for at komme ind til Advent Bay og der få leilighet at komme hjem til vort kjære Norge. Han selv, Borgen og folk ene var i glimrende humör og glædet sig usigelig til at komme hjemover. Vi tok en rörende avskj ed med alle og for fornöielsens skyld tok vi et par billeder av dem og deres farkost, en stor Bottelno- båt. Bernhard og jeg gik op i Gåsedammen for at hente ned en båt, mens Staxrud skulde skifte plater. Vi hadde et frygtelig arbeide med båten, men det lykkedes os dog tilslut at få transportert den ned til Gammen, dels ved at bære og dra den.

Staxrud hadde i mellemtiden besluttet sig for en tur over fjeldet til Advent Bay. Efter en vældig middag drog vi avsted kl 3 1/2 eftermiddag, vi var ikke komne lang vei før vi får öie på motorbåten der snor sig mellem isflagene, vi sendte Bernhard nedover for at ta imot båten og få last alt vort habengut ombord, for derefter at sætte kursen til Advent Bay, mens vi andre to labbet tröstig videre. Vi var ikke komne lang vei før vi så noen faretruende uveirsskyer komme drivende med en frygtelig hastighet mot os, vi öget farten for vi var fast bestemt til at gå videre nu, men vi hadde ikke gått mange minutter før vi hørte noen vældige tordenskrall og så et lynglimt, tordnet og lynet gjore det i 1/2 time og så begyndte regnet at pöse, men det var bare et skur av nokså lang varighet. På vor vei hadde vi flere stationer, vor første observation var kl 5 1/2 på 174 m höide, næste 7 1/4 på 385 m.h. og så stationerte vi på Mamens fjeld kl 11.40, der er ca. 875 m.h og hvorfra man har en herlig utsikt over sjöen, ned mot Advent Bay, mot nord, Nordenskjolds fjeld og sjöen (rettere sakt Storfjorden) i vest, sydover he lt ned til Bell Sound med oversikt over de fleste dale der strækker sig mellem Cole Bay og Bell Sound. På toppen bygget jeg en riktig stor staut varde på 1.5 m höide der også fik mit navn. Varden kan sees fra sjöen og Advent Bay, likeledes fra de fleste toppe i omegne n.

15.8

Vi skulde nu ha en station til og så ned til Advent Bay. Vi labbet tröstig nordskråningen av Mamens fjeld, der er dækket av en vældig bre flere kilometer lang i kvadrat, nedover, sank på mange steder ned til skrævs i snesörpe, så det var en ganske kjölig fornöielse, men det gik dog det og. Vor siste station var i Amerikanernes signal kl 1 1/2. Arbeide her gik hurtig og så bar det nedover, veien var styg, bare steile klipper på fire hundre meters höide, så vi blev nödt til at gå mange omveie for at komme frem. Ankom til teltet kl 3 1/4 nat, motorbåten var kommet ca 1 1/2 time før os så det var ikke no mat færdig til os, men det varte ikke længe før der blev servert erter, kjöt og flesk, vi spiste no grådig og kompot fik vi også, mat, kaffe og pipe smakte nu så udmerket så en hadde mest lyst til at holde det gående utover,

dog fik sövnen tilslut overhånd og kl 5 lagde vi os godt tilredte. Sov udmerket i fem timer, og så spiste vi frokost og blev liggende og dra os i posene utover dagen, noen skrev, andre læste mens atter andre lå stille ned med piben i mund og bare nød tilværelsen. Midt i vor dybeste slummer blev vi vækket av en fyr der stak hode gjennom telt-døren vi spurte hvad han ville med no snöfting og så vandred vi atter ind i sövnens rike. Bern hard hadde i dag sin debut med smörgrötkoking, gröten smakte udmerket skjönt den var lit svidd. Efter middagen var jeg en tur oppe i byen og så mig omkring. Det var ganske livlig her oppe, jernbaneskiner strækker sig fra bryggen (ja brygge har man også her) til langt op i dalen, en ualmindelig fin taubane og en butik er o gså severdigheter som findes.

Arbeidsstyrken er nu her på ca. 125 mand, driften går med både dag og natskift. Var oppe i forretningen, men den var lukket er kun open to timer pr. dag, en om middagen og en om aftenen. Jeg slap ind i butikken om aftenen, men der fandtes intet av det jeg skulde ha, men for at ikke gå ut uten handel kjøbte jeg no stoppegarn og nåler. Veiret fremdeles stykt, tåke og fint regn har vi mer end nok av, men når en kan ligge tört og godt inde i teltet kan man ikke ha det bedre. Vor aftensmat spiste vi ved 9 1/2 og ret efter kröb vi i posene hvor vi blev liggende og prate til over midnat.

16.8

Blev i dag vækket kl 5 1/2 av Staxrud, han var sulten og vilde ha mat, jeg stod op, fik fyr på "musen" og kaffekjedlen over. Det tok ikke svært lang tid för denne var ferdig og da jeg hadde bragt ind smör, bröd og alt andet nödvendig til frokost vækket jeg karene. Maten var snart fortæret og så pratet vi en god stund om ishavsfangst, særlig p å Franz Josefs land. Karene begyndte at bli sövnige igjen og duppet snart av. Staxrud skrev som sedvanlig mens jeg holdt på at stoppe strömper. Veiret ser lit bedre ut nu i dag, tåken er ikke længer så tyk og solen prøver

at bryte gjennom tåkehavet, håber bare det vil lykkes den, så vi kan komme herfra Advent Bay, for kjedsommelig blir det jo at ligge her, hvor så mange mennesker samlet er. (Sidste setning er tatt ut av en Startevise og handler om vor bekjendte løber F.W. Hallen). Kl 1 1/2 forlot vi Advent Bay med kursen sydvest for at nå Green Harbour. Isen var temmelig tæt utpå og svinaktig kaldt var der, vi frøs alle skjönt så meget vi hadde på os. Jeg for min part hadde uldskjorte, satengskjorte, vest, islænding, redningsvest og annorak. Vi fikk et frygtelig arbeide for at slippe ut fjorden, værre blev det dog da vi kom bortenfor Cole Bay, her var vi nödt til at landsætte Staxrud, for han vilde gå over land til Green Harbour, da han trodde det var umulig at slippe ind. Fik ham på land ved Russeelven hvor han snart blev borte for os i landskabet, vi andre tok så til at arbeide os gjennom isen, og ved ihærdige antrengelser lykkedes det os at komme utenfor Kap Heer, her så det rent umulig at ta sig videre, men ved at hugge istykker isflak og stake os frem med årene gled vi dog meter for meter indover, motoren gik med sakte fart helt til vi kom til Skröderhytten, da var vi nödt til at stanse den og stake os frem gjennom isen langs stranden, vi kom dog helt frem til telegrafstationen på dette vis, strækningen fra Skröderhytten til Green Harbour er ca. 7 km lang så en kan skjönne det var et meget sinki arbeide vi hadde utfört. Klokken var 3 da vi satte vore ben på land, slog telt i en fei og begyndte med maten. Staxrud vognet ved 5 tiden av vort rabalder med panden og kokekar, han lå nemlig i teltet ved siden av hos Moe, kom ind og lagde sig hos os og ved 5 1/2 lå vi i pose ne for at nyde den hvile som vi nu så tröstig trengte. Jeg for min part hadde da sovet 10 timer fra onsdag morgen til lördag morgen kl. 6.

17.8

Kom os op ved tolvtiden, styrket efter sövnen. Fik i os mat hurtig og derpå bar det ned til telegrafstationen for at höre efter post, mottok et par breve og slukte derpå avisens nyheter. Veiret var nu meget vakkert, solen var formelig varm og vi nöd varmen med velbehag. På telegrafstationen var vi meget vel

mottatt da vi kom der ned, alle var de elskverdige og fornöiet over vor tilbakekomst. Den aftenen eller rettere sakt natten tok Staxrud nogle natfotografier av solen og isen i fjorden. Derefter tilbrakte vi flere timer i teltet hos våre naboer Moe, Staxrud jr. og Berg. Tiden der borte fordrev vi med kortspil, hund og wist gik i flere timer.

18.8

Var oppe i dag kl. 6, spiste og gjore os i stand. Veiret var ualminnelig vakkert denne dag er apsolut den vakreste dag vi har hat på Spitsbergen, solen så varm som midt i september hjemme, men natten hadde vært meget kold, for der lå en mængde selvis mellom storisen i fjorden, islaget var ca 1 cm tykt og ðet er jo meget til at være i midten av august. Teltet blev revet og alt vort habengut blev brakt ombord på motorbåten, vi skulde nemlig en tur til Forlandet for at sette op sjömerker. Kl. 11 var alt i orden til vor avreise, men så hadde Staxrud en del at gjöre, thi "Vårsol" var nemlig kommet ind i nattens löb fra Forlandet. Vi fik av dem höre om isforholdene der borte. Klokken to satte vi kursen utover Green Harbour fj., veiret var enestående vakkert så det var bare morro at være på sjöen, men vi fik no andet at vite da vi var kommet forbi Fæstningen og ut i Isfjorden, her blåste det en ganske sterk sydvest kuling og tåken så vi komme væltende tyk og tæt indover. Vi skulde först ut på Daumansöia men var nödt til at söke havn i Russehavna. Her lå der to karer for en Markussen og fisket laks, vi kom ind til dem og fik deilig avkokt laks, efterpå kaffe, pratet en god stund med dem efter maten, slog så leier på stranden, dette var snart gjort, men klokken var da allerede blit syv. Bernhard og jeg ruslet ned i teltet go fik ordentlig fyr på primussen, og koset os værre mens Staxrud og Martin (vor motormand) blev igjen oppe i hytten hvor praten går ordentlig nu om alt mellem himmel og jord, antar jeg.

19.8

Fik en ordentlig søvn i nat, sov sandelig næsten 12 timer. Kom dog op 8 1/2 og gjore frokosten i stand. Tåken lå tyk og tæt over sjöen så vi ikke kunde se mer end nogle få meter utover. Blev liggende inde til over middag, mens vi lå og latet os fik vi besök av Fosil Hans, hans rette navn er Hans Larsen Nordberg. Det var ikke mulig at få fred for ham, han pratet ustanselig om alt mulig så vi andre fik ikke anledning engang til at åbne kjæften. Klokken 3 strök vi avgårde utover landet, tre gik langs stranden, mens Bernhard, Martin og jeg rodde. Komne ut på odden var det til at bære sten for vi skulde ha op en stor varde til sjömerke, lite sten var det her ute, men til alt held hadde Staxrud observert en lang boks på stranden. Vi rodde tre mand efter den, og hadde et frygtelig besvær med at få transportert den med os, this den var syv meter lang og dra en sån stok på slæb i isen er ikke no behagelig. Da vi ikke kunde få utrettet mer der ute i dag, kokte vi os först en ordentlig kaffe på saltvand og derefter bar det hjemover igjen. Fosil Hans sov ordentlig da vi kom in i teltet og vækket ham. Fik fyr på "musen" og fik os så lit mat igjen. Kl. 9 lå vi atter i posen og det varte ikke længe för vi atter sov.

20.8

Kom op tidlig i dag, kaffen blev servert kl 5 1/4 og så var det atligge og dra sig en stund utover dagen, med piben i mund og en gammel avis til lektüre. Tåken lå fremdeles tyk og tæt over sjöen, så vi intet kunde få utrettet ute, mens vi lå og koset os kom Hans Larsen ind til os, og spiste ganske bra, derefter kom alle hans lögnehistorier atter op. Tillike viste han os en sten isprængt med guldkorn som han i nattens löb hadde fundet. Kl. 10 3/4 satte vi kursen til Green Harbour, dit ankom vi efter 2 1/2 times fart i tyk tåke. Da det var at få tak i forskjellige verktöi som materialer til vore merker turer gjalt, fik vi her nok at gjöre.

Vi var færdig til avgang ved tretiden, men uheldige var vi nu igjen, thi turistbåtene kom ikke ind fjorden, men de hadde da bedt om at få ut en båt som kunde ta imot posten. Dette arbeide faldt i vort lod, og vi stod straks efter ordren utover, men tåken var så tæt at en intet så og heller ikke kunde vi få örens lyd for motorramlen. Efter 4 1/2 times tid kom vi tilbake til Green Harbour med uforrettet sak, men sultne og gjennomfrosne. Fik os en ordentlig toddy og efterpå aftensmat, et riktig splendid måltid. Kl 9 3/4 stod vi atter fjorden utover men nu for at komme hjem til Russekegle, dit ankom vi kl 12 nat. Kokte en vældig portion chokolade i laksefiskernes hus og disket frem med det huset formådde at by på. Endelig kom jeg i posen ved 2 1/2 tiden, rigtig sliten og sövnig efter disse lange sjöturer.

21.8

Fremdeles sövnig kom mig dog op 8 1/4 i dag, fik klærne på mig i en fart og hurtig gik det med "musa" og Lars. Veiret ser forresten meget bedre ut i dag, tåken er meget lettere og ligger heller ikke så höit i fjelde. Fosil Hans lusker omkring teltet her værre nu, det er ikke godt at vite hvad han finder på der ute. Kl. 10 drog vi avsted, Laksefiskerne med ut til odden for at huse vor signal. Noen rodde mens andre gik utover, til at begynde med var jeg i båten, men da den var så frygtelig tunglastet at man ikke kunde komme frem langs stranden med den, kom jeg mig i land og ruslet over, skj önt de andre var mange hundrede meter foran mig tok jeg dem snart igjen og var fremme 1/4 time för dem. Her ute fik vi et frygtelig arbeide med såndbæring, maling og tömring. Vort merke var svinaktig tungt og ondt at handtere. Fik det halvveis op, men så bar det over ende igjen med den. Vinden begyndte nu tillike at blåse stærk sydvestlig og tåken kom væltende tyk og tæt indover og desuten begyndte regnet at sile ganske voldsomt ned, dette umuliggjore fortsettelsen av vort arbeide. Klokken 6 1/2 aften forlot vi arbeidsstedet og ankom 1 1/2 time senere vor leier gjennomblöte. Hele hurven strök op i hytta til Laksefiskerne, mens jeg slog mig ned i teltet og begyndte at pusle med maten.

Erter, kjøt og flesk kokte jeg en vældig gryte av, denne var færdig og blev servert ved nitiden, det lot til at det smakte os alle og likeledes Fosil Hans som var vor gjæst, eller rettere sakt snyltegjæst. Efter endt måltid fik jeg hurtig av mig klærne og kom i posen, thi at sitte stille med våt tõi på er just ikke no behagelig. Da Fosil Hans så vi lagde os t il ro tok han sin bylt med sengeklæder og ruslet op til fiskerne, hvor han har en soveplads på gulvet. Regnet pöset nu så voldsomt ned, at det gjennemblötte teltet vort og tilslut begyndte det desuten at dryppe ned til os.

22.8

Kaffen fik jeg i dag servert på sengen kl 5 1/2 av Bernhard. Veiret var ikke meget vakkert, tåken lå tyk utenfor og da jeg intet kunde få utrettet för vi hadde vært i Green Harbour og fåt tak i en talje, blev jeg likeså godt liggende, da båten ikke kunde komme ut på en god stund av ishindring. Kl 10 1/2 strök dog Bernhard, Martin og en av laksefiskerne ved navn Larsen utover for at forsöke at nå Green Harbour. Jeg blev liggende igjen i teltet ivrig beskjäftiget med skriverier, samme gjore Staxrud, men han holdt til oppe i hytten, hvor han i ro og mak kunde arbeide. Klokken fem kom karene tilbake, jeg hadde da middagen f ærdig til dem. Så snart maten var fortæret drog hele banden bort til odden for at gjenta vort forsök med sjömerke. Her ute fik vi nu et frygtelig arbeide, vi slet og drof alle sammen det vi kunde og se vort arbeide lykkedes. Efter 3 1/2 times ihærdig arbeide hadde vi fåt heist den op ved hjelp av en stor talje og bårdunert den, men så var det stöpingen igjen, den gik forholdsmæssig hurtig. Mens vi holdt på som værst får vi öie på to store turistbåter langt ute i horisonten, disse kommer stadig nærmere og tilslut ser vi dem ret ut for odden, en del av passagerene står på dækket og iagttar os, men vi var så optat at vi hadde nok med at passe vort arbeide. Klokken 12 1/2 nat gik jeg hjemover for at tilberede maten til de andre. 2 1/2 kom de andre hjem sultne og slitne, men jeg hadde da en vældig gryte med erter, kjøt og flesk færdig, likeledes to bokser marvpudding.

Maten smakte alle udmerket, og efter at ha tylltet i sig kaffe og lat et par piber tobak gå op i rök, strök vi fra hytten ned i teltet for at sove, klokken var da vel fem om morgenen, så det nu var vel 24 timer siden en stod op.

23.8

Kom op ved 11 1/2 tiden, fik os en ordentlig frokost og en pibe efter, vi var alle godt uthvilet og færdig til en ny dyst. Veiret var enestående vakkert, så vi nu besluttet os til at bryte leier og forsöke at komme bort til Daumansöia for at få op et sjikkelig merke der også. Klokken 3 1/2 forlot vi Russekegla og banket os gjennem isen på kryds og tvers, mens vi lå og basket som værst med isen fik jeg fyr på musa og kokt en ordentlig portion erter, kjøt og flesk og kaffe. Ankom til Daumansöia kl 7 1/2, og efter at ha fortöiet båten forsvarlig begyndte vi straks at gå i gang med vort arbeide, fik reist et fire meters höit sjömerke i form av et triangel og dækket med bord i toppen og malt sort. Dette vort merke var vi færdig med kl 1 1/2 nat, og så var det at ta en ordentlig spurt ned til båten for at få gjort i stand lit mat. Får i kål og södsuppe fortærte vi ganske store kvanta av alle, likeledes gled kaffen ned som vand. Det var svinaktig koldt og surt her ute, marken var frossen og isen lå ca. 1 cm tyk på småvandene, desuten var hele fjorden fylt med selvis. Kl 2 1/2 satte vi kursen hjemover til Green Harbour, da veiret umuliggjore vort reise videre til Forlandet. Staxrud og jeg kröb ned i nosene på hjemveien for at holde varmen i os. Staxrud sovnet snart og sov södeligen til vi ankom til Green Harbour 8 1/2 lördag morgen.

24.8

Slog leir i en fei og fik også maten hurtig færdig, da denne var fortæret kom vi hurtig til ro og sovnet södeligen ind, sov i 5 timer og så op igjen. Var borte på stationen og fik post, traf her Fritjof Nansen, tilbrakte aftenen der borte til 11 1/2 aften, vandre så bort til teltet for at få lit sövn igjen.

25.8

Var oppe og stelte frokost kl 4 1/4 i dag. Staxrud ropte efter kaffe i halvsövne og da tænkte jeg det var best at la ham få det, th jeg var selv også meget sulten. Denne var færdig kl 5 og efter at ha fortæret den, krøb jeg atter i posen for at hvile, sövn var det ikke tale om mer. Lå og drog os brtimot elve da stod jeg op for alvor og tilberedte middagen, efter at ha gjort os klar med den, gik jeg en tur ombord på "Wårsol" hvor jeg tilbragte flere timer med kokken og maskinisten. Gik så på land igjen, men her traf jeg de andre karene derfra, og disse fik da lurt mig med ombord. Her blev jeg traktert med kaffe og rugskonrokker og så en toddy efterpå. Tilbragte ca. 4 timer derborte med kortspilling, det var dette morsomme nordlandspil Schenklund som blev spilt hele tiden. Kom op i teltet 10 1/2 for at lægge mig, men det blev det dog intet av för kl 1 1/2 nat.

26.8

Emigheten endnu ikke kommet så vi blev nödt til at gjöre alvor av vor tur til Bell Sound. Efter at ha hat noen småreparationer på motoren, forlot vi Green Harbour kl 5 3/4 eftermiddag med Hendriksen (bestyreren av telegrafstationen og desuten postmester på stedet) som pasager. Veiret var svinaktig pent, hadde passelig östaveir så vi kunde ikke önske os no penere for turen. Motoren var ikke i sit ess til at begynde med, den stanset e t par gange for os, men så fik vi utbedret skaden og så gik det med fuld stim sydover. Ved ottetiden kokte jeg en vældig portio n med erter, kjöt og flesk som smakte os alle enestående der ute på sjen og så kaffe. Hendriksen var vildt begeistret over alt han så, ja det var jo ikke no rart i det, han har jo næstøn ikke vært utenfor Green Harbour p å det året han har ligget her oppe. Kl. 12 nat var der atter mat, men nu intet andet end kaffe og smörbröd. Isen var temmelig pyntelig, blev ikke plaget av den mer end et par gange. Klokken 8 1/2 ankom vi til "Byssa" i Bell Sound. I teltet til Koller var alt stille og så så öde og forlatt ut. Vi kom ind i teltet og fik dem op.

Sultne og sövnige var vi men vi var nödt til at ta os tilrette selv da de andre karene fremdeles var sövnige. Fik i os en liten kaffeskvæt til at begynde med og mens jeg kokte erter kjöt og flesk hadde de andre karene forduftet og sov södeligen i posene. Jeg fortærte alene den tilberedte frokost og så præket jeg flere timer med Koller, Aksel og Kregnæs om vore fulles oplevelser fra fordums dage.

27.8

Ja, jeg har nok allerede skrevet en del om dagen under mandagens hændelser, men det går jo ikke hjælpe. Karene vognet ved tolv-tiden, jeg hadde da en vældig portion med får i kål færdig til dem. Maten smakte dem aldeles udmerket og karene lot til at sætte pris på min kokefærdighet. Efter måltidet pakket vi sammen alt Kollers habengut og fik transportert ombord på motorbåten. Klokken var da 1 1/2 og vi var færdig til avreise, men så fik motoren nykker så vi holdt på at klore i ti timer för vi fik den i gang igjen. Ankom til Mansfield hus 11 1/2 nat. Her tok vi ind og fik kokt os lit kaffe igjen, for at styrke os på, for vi hadde nu en meget anstrengende tur foran os.

28.8

Kl. 1 1/2 nat tok Hendriksen, Staxrud, og Koller samt jeg over land, mens de andre fire fulgte med motorbåten. Vi fik en meget anstrengende tur opover Berseliusses dal, dalen er svinaktig dröi ind til bund, men efter 4 1/2 t imes hurtig gange var vi endelig kommet gjennom denne lange kjedelige dal og befandt os nu kl 6 morgen på vandskillet mellem Green Harbour og Bell Sound. Hendriksen var både sulten og træt så han fik sig en liten pust og lit mat i livet, vi andre derimot nöd intet men lenget bare efter at komme i bevægelse igjen, for det var frygtelig koldt at sitte stille. Efter at ha frosset i fem minutter kom vi os i bevægelse og labbet tröstig videre, med den glade tanke i liv at vi kom nærmere vort bestemmelsessted for hvert skridt. Resten av veien blev slitsom for fleres vedkommende, Hendriksen var stiv i benene så han hadde den störste möie med at holde fölge med os, måtte

av den grund hvile flere gange end vi hadde lyst til. Staxrud og jeg begyndte at føle sövnen og det var heller ikke frit for vi gik i sövne av og til. Staxrud hadde tillike en dröm i sin sövngange, han drömte nemlig at motorbåten var blit kastet på land og folkene hadde endelig fortöiet den til en stok, for at undersøke dens stabilitet sparket han i bakken så grusen sprutet om os, men ved vor hjertelige latter vognet han og brast selv også ut i en sprutlatter. Jeg for min part var heller ikke no likere, jeg gik i sövne 1/4 time og pratet med Koller om alt mellem himmel og jord. Kom endelig främ til Green Harbour kl 9 morgen, sultne og slitne, sidste del av veien satte jeg op en kolosal fart og var ca 1/2 time fremme för de andre. Ewigheden var også kommet nu så vi blev glade tilsinds. Hadde en liten pasiar med Hoel först, efterpå karet jeg mig op i vort depo og fik fat på noen flasker öl som vi slukte i os med en frygtelig glupskhet for vi var svinaktig törste. Hendriksen böd os på frokost og hans tilbud blev mottatt med tak av os alle for sultne var vi også blit efter den lange tur. Koller var forresten inde og hilste på Nansen i sin pöbeldres og med tykt lag med mök i ansiktet og på händer för frokosten, han vakte stormende jubel derinde, mens Staxrud og jeg holdt på at le os fillete inde i spisestuen av ham. Efter maten rökte vi en cigar og hadde en liten pasiar med Nansen, men vi fölte os ikke no videre oplagte noen av os Bell Sound gangerne på grund av træthet så vi fortrak ombord på Ewigheden for at få den sövn vi trængte så höilig. Kom ombord ved tolvtiden men klokken var dog allerede blit bortimot tre för vi kom os i seng eller rettere sakt köiene. Nansen kom ombord ved sekstiden for at bese sig og da blev der slut med sövnen vor Motorbåten var kommet frem til Green Harbour kl 4 1/2 eftermiddag..... efter öl, og da karene hadde spist ombord og slått leier på vor gamle plads kröb de i posene. Jeg foretrak bort til teltet ved elvetiden om kv elden for at hvile, jeg liker nemlig meget bedre at ligge i telt på land end i de trange köier ombord. Blev liggende og nyde et brev fra min lille Ellen hun er nemlig som guld og har i hele sommer underholdt mig med stof sydfra. Efter at ha læst hendes brev slumret jeg sövnig ind for at drömme om min lille pige med det gule hår.

29.8

Intet nævneværdig hendte det i dag. Hadde en liten prat med Nansen om formiddagen, om eftermiddagen stak han til sjøs med "Veslemöi" i et herlig veir. Medsteparten av dagen tilbragte jeg ombord på ~~E~~igheden